

Projev předsedy Rady vysokých škol při příležitosti udělení Ceny Jana Opletala

Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, 17. 11. 2015

Vážené dámy, vážení pánové, vzácní hosté,

je mi ctí pohovořit na dnešním slavnostním shromáždění, během něhož bude udělena letošní Cena Jana Opletala. Necítím se oprávněn věnovat své vystoupení historickým záležitostem. Naopak, právě dnes mě – a nás všechny – musí zajímat naše budoucnost, budoucnost české akademické obce, budoucnost České republiky. Chci se proto spolu s vámi podívat na současnou roli studentů a na roli studentské národní reprezentace, protože právě studenti stojí v čele budoucnosti naší země.

Z úst povolanějších dnes již zaznělo ocenění úlohy českého studenta v klíčových dějinných okamžicích naší země. V okamžicích, kdy bylo nezbytné bojovat nejen o akademická práva, ale především za naši svobodu. Snahy o omezování akademických svobod na vysokých školách bohužel neskončily před šestadvaceti lety Sametovou revolucí. Čas od času se vždy někdo znovu pokusí svazovat svobodu českých vysokých škol, a v takové chvíli jsou to opět studenti, kdo dokáží rychle a nesmlouvavě zaujmout striktní postoj. Postoj, který je třeba právě dnes, sedmnáctého listopadu, jednoznačně ocenit a jasně podpořit.

Na druhé straně, nežijeme naštěstí v době *permanentní* revoluce, v době *trvalého a všudypřítomného* boje o akademické svobody. Není potřeba stále vycházet do ulic, není nutné uměle vyrábět studentské revoluce. Snad ještě důležitější než ta tradiční „revolucionářská“ role studentů je totiž jejich úloha v dobách klidných a klidnějších. Na počátku jsem mluvil o roli studentů v budoucnosti naší země. Má-li být naše budoucnost dobrá, má-li stát na pevných základech tvořených inteligentními, všestrannými a racionálně uvažujícími vysokoškoláky, musí se studenti v míře ještě větší než dnes zapojovat do každodenního života akademické obce. Mohou a musí pomáhat řešit složité otázky hodnocení kvality vysokoškolských činností. Mohou a musí se podílet na řešení otázek souvisejících s prostředím a zázemím, které školy poskytují právě jim. Klíčovou roli studenti mají v organizaci spolkového života. To, že se společně setkáváme, spojování společnými zájmy a cíli, je ostatně jedním z dělítek, kterým se vysoké školy odlišují od pouhopouhých vzdělávacích agentur.

Možná to vše zní v dnešní slavnostní den příliš obyčejně a samozřejmě. Pro mne to však ani obyčejné, ani samozřejmě není. Čas, který studenti vysokých škol věnují těmto aktivitám, opravdu oceňuji. Při návštěvách jednotlivých vysokých škol velmi rád vidím, že názory, návrhy a náměty studentů jsou brány v potaz, že je jim s respektem nasloucháno.

Studenti pro tuto svoji činnost potřebují určité zázemí. Potřebují navzájem sdílet zkušenosti z praxe na jednotlivých vysokých školách, potřebují solidní zázemí legislativní i ekonomické. Potřebují mít možnost otevřeně diskutovat s akademickými pracovníky jiných škol, s vědci a výzkumníky, se zástupci zaměstnavatelů či politické reprezentace. Potřebují místo, kde budou tříbit názory a společně formulovat stanoviska k problémům týkajícím se našich vysokých škol.

Poskytování zázemí tohoto typu je jednou z nezastupitelných rolí národní studentské reprezentace, která naše dnešní slavnostního shromáždění hostí. Je to úloha mimořádně pracná, málo viditelná a mediálně nepříliš vděčná. Právě proto si této role vysoce cením a jsem rád, že Studentská komora Rady vysokých škol se jí zhostila více než se ctí.

Přeji nám všem, ať máme privilegium žít v takové době, kdy nebude nutné, aby čeští studenti zase a znovu hájili elementární svobodu naší země a naší akademické obce v ulicích a na náměstích. Přeji naší zemi, ať dokáže hlasu svých studentů vždy pozorně naslouchat. Blahopřeji letošním laureátům Ceny Jana Opletala a přeji vám všem hezký slavnostní večer.

QBFFFE.

Jakub Fischer, předseda Rady vysokých škol